

خبرنامه دارویی

تداخلات رایج دارویی (۱)

اصطلاح تداخل دارویی زمانی به کار می رود که دو یا چند دارو زمانی که در یک بازه زمانی خاص با هم مصرف شوند بر میزان اثربخشی یکدیگر تأثیر بگذارند که این تأثیر می تواند به چند شکل باشد:

- افزایش اثر: اثربخشی دارو در یک مورد خاص بیش از حاصل جمع اثر هر دارو به تنها بی می باشد. (۲+۲=۶)
- کاهش اثر: اثربخشی دارو در یک مورد خاص کمتر از اثربخشی هر دارو به تنها بی می باشد. (۲+۲=۴)
- تقویت اثر: اثربخشی دارو دقیقاً برابر حاصل جمع اثر هر دارو به تنها بی است. (۲+۲=۴)

حال به تعدادی از تداخلات دارویی رایج اشاره خواهیم کرد:

تداخلات دارویی وارفارین:

❖ محرك‌های آنزیمی از قبیل باربیتورات‌ها، کاربامازپین، فنی‌توئین، پیریمیدون و ریفامپین تدریجاً اثر وارفارین را کم می‌کنند، که این امر معمولاً یک تا دو هفته بعد از شروع مصرف محرك رخ می‌دهد. اگر در بیماری که وارفارین و یک محرك آنزیمی مصرف می‌کند، محرك آنزیمی را قطع کنیم، زمینه تداخل (القاء آنزیمی) بسیار تدریجی تر بروز می‌کند.

❖ نکته: به بیمارانی که تحت درمان طولانی مدت با وارفارین و محرك آنزیمی هستند باید توصیه شود که بصورت ناگهانی مصرف محرك آنزیمی را قطع نکنند.

❖ مهار کننده‌های آنزیمی مثل آلوپورینول، آمیودارون، سایمتیدین، سیپروفلوکساسین، اریتروماسین، فلوكونازول، مترونیدازول، کو-تری موکسازول، سولفامتوکسازول. اثر هیپوپرتوموبینیمک داروهای ضد انعقادی خوراکی را افزایش می‌دهند. در صورت امکان در بیمارانی که وارفارین مصرف می‌کنند، از مصرف این قبیل مهار کننده‌ها اجتناب شود.

❖ تجویز هم زمان Warfarin با داروهای NSAID مانند Ibuprofen باعث افزایش ریسک خون‌ریزی گوارشی می‌شود.

❖ تجویز هم زمان Warfarin با تجویز هم زمان Phenytoin باعث افزایش عوارض وارفارین به صورت خون‌ریزی و عوارض فنی تؤیین به شکل عدم تعادل، دوینی و اختلال گفتاری می‌گردد.

❖ تداخلات دارویی داروهای ضد چربی خون مثل مهار کننده‌های آنزیم HMG-CoA ردوکتاز شامل آتورواستاپین، لواستاتین، سیمواستاتین و ... به صورت خلاصه در جدول زیر آمده است:

نام دارو	دارو یا دسته دارویی تداخل کننده	زمان شروع تداخل	احتمال بروز تداخل	تداخل
آمیودارون	آمیودارون	تاخیری	محتمل	افزیش غلظت سرمی رابدومیولیز و میولیز
سیکلوسپورین				
جم فیروزیل		*	*	میوپاتی و رابدومیولیز شدید
ماکرولید ها		*	بسیار محتمل	افزیش غلظت سرمی رابدومیولیز و میولیز
ضد قارچ های آزوی		سریع	بسیار محتمل	*

مهار کننده های HMG-COA reductase آتورواستاپین، سیمواستاتین و ...

خبرنامه دارویی

جدب کینولون ها از قبیل سپروفلوکسازین ، نورفلوکسازین ضمن مصرف ضد اسیدها (شامل آلومینیوم، منیزیم یا کلسیم) سوکرالفات (که محتوى آلومینیوم است)، آهن و احتمالاً دوزهای بالايی از روی تا حد قابل توجهی کاهش می یابد. تمام کینولونها شامل موارد احتیاط هستند مگر اینکه خلاف این موضوع ثابت شود. مصرف کینولونها ۲ ساعت قبل یا ۶ ساعت بعد از مصرف مهار کننده جدب، تداخل را به حداقل می رساند.

✓ تجویز هم زمان **Oflloxacin** یا **Ciprofloxacin** با **Theophylline** باعث مسمومیت با تئوفیلین می شود که علائم آن عبارت است از : تهوع ، استفراغ و تشنج .

✓ مصرف داروهای قلبی - عروقی **Enalapril** و **Captopril** به همراه دیورتیک های **Triamterene** و **Spironolactone** باعث افزایش پتانسیم خون می شود که با عوارضی چون سوزش دست و پا، ضعف عضلانی و در حالت شدید با ایست قلبی همراه است.

✓ پتانسیم کلراید همراه با دیورتیک های نگهدارنده ای پتانسیم مثل اسپیرینولاکتون و تریامترن باعث افزایش میزان پتانسیم خون می شود.

✓ سایر داروهای تداخل کننده با کینولون ها به طور خلاصه در ذیل آمده است:

نام دارو	دارو یا دسته دارویی تداخل کننده	زمان شروع تداخل	احتمال بروز تداخل	تدالع
داروهای ضد آریتمی (آمیودارون، دیزوبیرامید، پروکاینامید، کینیدین، سوتالول)	کینولون ها	تأخیری	محتمل	افزايش خطر آریتمی قلبی مرگبار
متادون	کینولون ها	*	*	افزايش ريسك آریتمی و افزايش کارايی و عوارض جانبی متادون
فنوتيازين ها (تيوريدازين، كلرپرومازين، پرومترازين، تي اتيل پرازين و ...)	کینولون ها	*	*	افزايش خطر آریتمی قلبی مرگبار
کینولون ها	سيزابرايد	*	*	سيپوتشن، برادي کاردی، تاکی کاردی بطنی

✓ مهارکننده های آنزیمی از قبیل سایمتیدین، سپروفلوکسازین، کلاریترومایسین، اریترومایسین و وراپامیل غلظت سرمی تئوفیلین را افزایش می دهند.
✓ تجویز هم زمان **Oflloxacin** یا **Ciprofloxacin** با **Theophylline** باعث مسمومیت با تئوفیلین می شود که علائم آن عبارت است از : تهوع ، استفراغ و تشنج. اما متسافانه تجویز همزمان سپروفلوکسازین و تئوفیلین با یکدیگر مشاهده می شود که حتما باید تذکر داده شود.